

да идем там") Левски видимо имал основания, понеже се убедил, че революционната емиграция вече подготвяла чети, т.е. че в Румъния "има нещо".

4. От показанията на Левски за посещението му в Букурещ узнаваме какво точно заварил там и за какво призовавал приятелите си да дойдат от Сърбия - явно е, че при срещите си той се убедил, че слуховете достигнали до него в Белград за създаване на български комитет в Румъния, се потвърдили. Срещал се с Хаджи Димитър и Д. Ценович, с последния според показанията, тогава се запознал. Но главното му желание било да се види с Хаджи Димитър, защото за него трябва да е знаел, че е в центъра на подготовката на четите и, че той е отговорната фигура в "комитета", за който научил още в Сърбия. Такъв е смисълът на думите му пред турската правителствена комисия: "Отидох в Букурещ, намерих Хаджи Димитър, попитах го за организацията им. Той ми каза".³³

Показанията на Левски съдържат още едно сведение, което нямаме възможност да проверим пряко от друг документ. Веднага след разказа за разговора си с Хаджи Димитър, Левски съобщава: "Тяхната организация не ми хареса, защото бяха около стотина души, затова се върнах обратно". Достоверността на това твърдение не е съвсем сигурна, защото ни е известно, че той призовал другарите си, с които се споразумял предварително, да дойдат също в Румъния и, че се върнал обратно в Сърбия да ги търси. Значи, имал предвид нещо за себе си и за тях в Румъния.

Твърдението в показанията на Левски от 5 януари, че организацията на Хаджи Димитър не му харесала, защото участниците в нея били само стотина души, също ни дава основания да се замислим дали е напълно достоверна. В противоречие с това са собствените му думи от 1871 г. за работата му, която извършил в Зайчарско за организиране на чета, с която видимо смятал да се присъедини към подготвяните в Румъния български чети, а не да действа изолирано. В случая той може би пренася за 1868 г. преценката си от по-късно време за организацията - "комитетът", за който научил или пък иска да скрие от турската комисия принадлежността си към тази организация и плановете за Хаджидимитровата и другите замисляни чети. И в други случаи в показанията си премълчава отделни уличаващи го факти, например дейността си в Зайчарско, като заявява, че се върнал в легията. Но това твърдение е невярно, защото през лятото на 1868 г. тя била вече разтурена, той знаел това много добре, защото още от първите месеци на годината бил убеден, че "всекидневните минути ни показват разпиляване" и бил солида-